

hier ben ik

ANNEKE HILHORST MET TEKSTEN VAN JOKE VAN LEEUWEN

RUBINSTEIN

In kinderen ben ik altijd al geïnteresseerd geweest. Hoe ze zich voelen, wat ze denken, hoe ze de wereld begrijpen en hoe ze zich ermee verbinden. In mijn vorige fotoboek *Er is er een jarig* (2008) heb ik me als fotograaf zo onzichtbaar mogelijk opgesteld, om onopgemerkt de jarige van heel dichtbij te kunnen fotograferen.

Nu wilde ik op een andere manier dichtbij komen. Ik ben fotograaf, dus mijn manier van vertellen is beeldend, zonder woorden en taal. Als je tekent, ben je ook op die manier bezig een verhaal te vertellen. Ik ben op bezoek gegaan bij drieënveertig kinderen van drie tot vijftien jaar en heb hen gevraagd zichzelf te tekenen. Op geheel eigen wijze heeft elk kind zichzelf getekend. Daarna maakte ik een portret van hen. Het mooie van deze werkwijze is dat het goed laat zien dat zowel hun eigen portret, als dat van mij, een tijdloze tijdelijkheid heeft. De kinderen zijn volop in ontwikkeling. Ze zijn op zoek naar wie ze zijn en wie ze worden.

Precies dat gevoel heeft Joke van Leeuwen weten te verwoorden. De teksten zijn geen bijschriften bij de portretten, maar een beschrijving van een kinderwereld die ook als we volwassen zijn nog voelbaar is: 'Hier ben ik, zie mij groeien.'

Ik ben alle kinderen die meewerkten aan dit boek dankbaar voor hun vertrouwen en het delen van hun zelfbeeld.

Anneke Hilhorst

Januari 2014

ik ben op de wereld, in het heelal

in mijn straat, in mijn huis, in mijn hoofd

ik heb de neus van mijn vader

ik heb de mond van mijn moeder

ik heb de haren van mijn grootvader

ik heb de kin van mijn grootmoeder

mijn gezicht, mijn handen, mijn voeten

ze zijn van mij en niemand anders

